

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΥΤΟΝΟΜΗ-ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ-ΕΝΩΤΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

Διακήρυξη Αρχών και Στόχων στο 38^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της ΑΔΕΔΥ

Το 38^ο Τακτικό Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πραγματοποιείται σήμερα σε μια περίοδο που κλιμακώνεται η επίθεση της κυβέρνησης της Ν.Δ. απέναντι στον κόσμο της εργασίας. Η κυβέρνηση... «των ΑΡΙΣΤΩΝ», όπως δείχνει 3,5 χρόνια τώρα, με τα συνεχή της νομοθετήματα και με πρόσχημα την πανδημία, την ενεργειακή κρίση, την «δήθεν ανάπτυξη» και το περίφημο «επιτελικό κράτος» που επαγγέλλεται, ξεπουλά άρον-άρον στο ιδιωτικό κεφάλαιο ότι απέμεινε από τις Δημόσιες και Κοινωνικές υπηρεσίες, που με αίμα και αγώνες υπερασπίστηκαν οι εργαζόμενοι τα τελευταία δώδεκα (12) μνημονιακά χρόνια.

Η κυβέρνηση, «παπαγαλίζει εν χορώ», τα γνωστά της ιδεολογήματα φέρνοντας δήθεν την «ανάπτυξη» και την «ανταγωνιστικότητα» ως κυρίαρχα μοντέλα της πολιτικής της, βρίσκοντας την ευκαιρία να απορυθμίσει και να ισοπεδώσει ό,τι έχει απομείνει σε επίπεδο εργασιακών, μισθολογικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Οι πρόσφατες νομοθετικές της παρεμβάσεις σε μια σειρά κορυφαία ζητήματα, προεξάρχοντας του συνδικαλιστικού Νόμου (4808/2021) Χατζηδάκη, στερεί την Δημοκρατία και την Ελευθερία στα Συνδικάτα, καταργώντας τον Ν.1264/1982, τον πιο εμ-

βληματικό και προοδευτικό νόμο στην Ευρώπη, για την προστασία των συνδικαλιστικών μας ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Το δικαίωμα στην Απεργία καταργείται. Οι υπουργοί της κυβέρνησης προσφεύγουν στα δικαστήρια για να κηρυχθούν παράνομες οι Απεργίες. Οι συνδικαλιστικές διώξεις όσων αγωνίζονται και αντιδρούν, ποινικοποιούνται.

Έχει δυσανεξία και δεν το κρύβει σε κάθε έννοια που περιέχει τη λέξη ΑΠΕΡΓΙΑ, παρεμβαίνοντας στη λειτουργία των συνδικάτων, «βάζοντας χέρι» στις συνδικαλιστικές ελευθερίες, με τα μπτρώα, τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, τη διακίνηση των ιδεών μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις, με το 50%+1 στις απαρτίες και, φυσικά, με το φακέλωμα των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, που επιχειρείται να συνδεθούν με εγκληματικές οργανώσεις.

Και μέσα σε αυτό τον ορυμαγδό χρησιμοποιεί σαν όπλο εκφοβισμού κάθε μαζική αντίδραση, τη βία και την καταστολή στην πιο σκληρή της μορφή, θυμίζοντας μας μαύρες εποχές του παρελθόντος.

Βεβαίως είναι βαρύτατες και οι ευθύνες των συνδικαλιστικών ηγεσιών, αλλά και συγκεκριμένων παρατάξεων, που έδωσαν λαβή και αφορμή για τις κυβερνητικές αποφάσεις.

Η σημερινή κυβέρνηση και οι στόχοι της:

- Αποκρύπτει συνειδητά ότι, στα χρόνια των μνημονίων, οι Δημόσιοι Υπάλληλοι απώλεσαν μεσοσταθμικά το 40% των εισοδημάτων τους και με βάση την αγοραστική δύναμη των Δημοσίων Υπαλλήλων, η Ελλάδα κατατάσσεται πλέον ουραγός, ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουδμία αύξηση μισθών προγραμματίζει, όταν οι Ευρωπαϊκές χώρες που εφάρμοσαν μνημόνια (Ισπανία, Πορτογαλία Κύπρος κ.λπ.) προχωρούν σε αυξήσεις μισθών μεσοσταθμικά, μόνο για εφέτος, κοντά στο 6%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο μέσος μισθός αυξήθηκε κατά 23,8%.
- Με πληθωρισμό κοντά στο 12% και απέναντι στο κύμα ακρίβειας που σαρώνει τα πάντα με τις τεράστιες αυξήσεις στο ρεύμα, στα καύσιμα, και στα είδη πρώτης ανάγκης η κυβέρνηση «λοιδορεί» τους Δημοσίους Υπαλλήλους προκρίνοντας ως αύξηση, την κατάργηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης που σημαίνει, για όσους παίρνουν πάνω από 12.000 € μηνιαία αύξηση από 1,83 έως 14,66 € !!!
- Νομοθετεί συνεχώς με ισχνές πλειοψηφίες στην Βουλή, καταθέτει με συνοπτικές διαδικασίες Νομοσχέδια, παραδίδοντας εξ ολοκλήρου την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε Ιδιώτες και Εργολαβικά Συμφέροντα, με την δημιουργία των «δήθεν Αναπτυξιακών Εταιρειών», όπως στην Καθαριότητα στο Πράσινο, στον Ηλεκτροφωτισμό, στις Οικονομικές και Κοινωνικές Υπηρεσίες. Βάζει «ταφόπλακα» με αυτόν τον τρόπο στην εξυπηρέτηση χιλιάδων ευπαθών ωφελούμενων πολιτών και περιθωριοποιεί τους εργαζόμενους των Ο.Τ.Α. που κράτησαν όρθια την κοινωνία στο διάστημα της υγειονομικής κρίσης.
- Νομοθετεί με νέο Νομοσχέδιο για την δευτεροβάθμια περίθαλψη κλείνοντας τις πόρτες των Νοσοκομείων στον λαό, θεσμοθετώντας και επίσημα ότι η υγεία θα είναι προσβάσιμη ανάλογα με την τσέπη του κάθε ασθενή. Αποκλείει τους συναδέλφους υγειονομικούς, που έχουν ήδη τριάντα (30) νεκρούς από την πανδημία και δεν τους εντάσσει στα Β.Α.Ε. και ούτε τους αναγνωρίζει τον θάνατο ως Εργατικό Ατύχημα.
- Εμπαίζει τους Εκπαιδευτικούς, τους υπαλλήλους των Υπουργείων, του ε-Ε.Φ.Κ.Α. που χωρίς καμία στήριξη από την πολιτεία, με σοβαρές ελλείψεις σε προσωπικό, καθημερινά δίνουν την μάχη σε όλο το Δημόσιο Τομέα.

- **Συντηρεί, μαζί με το πολιτικό σύστημα που έχει αποδεχτεί στη συντριπτική του πλειοψηφία, το ρόλο της υποτελούς διαχείρισης και του γενικού ξεπουλήματος, και παίρνει τη σκυτάλη από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, «πατώντας» πολιτικά σε κάθε προηγούμενη μνημονιακή διάταξη, υλοποιώντας την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα σε ολόκληρη την Ευρώπη.**
- **Καλλιεργεί με φανατισμό, τον κοινωνικό αυτοματισμό μέσα στην Κοινωνία, καταδεικνύοντας τους Δημοσίους Υπαλλήλους ως υπαίτιους της κακοδιαμονίας του κράτους γενικότερα, αποκρύπτοντας ότι όλες οι κυβερνήσεις και φυσικά και η ίδια, ουσιαστικά επιθυμούν ένα κομματικό και πελατειακό κράτος.**
- **Οι παρακολουθήσεις με παράνομο λογισμικό σε κόμματα, πολιτικούς, υπουργούς, συνδικαλιστές και πολίτες αναδεικνύουν το ζοφερό κλίμα των ημερών.**
- **Οι απ' ευθείας αναθέσεις στις προμήθειες που υποκαθιστούν το Δημόσιο λογιστικό, οι στρατιές των προκλητικά αμειβόμενων μετακλητών υπαλλήλων σε όλο το Δημόσιο, καταδεικνύουν το περίφημο «επιτελικό κράτος» .**
- **Σχεδιάζει το νέο ασφαλιστικό, ιδιωτικοποιεί την Επικουρική Ασφάλιση, που είναι προπομπός και για την κύρια ασφάλιση. Η λεηλασία των αποθεματικών του Μ.Τ.Π.Υ και η μετατροπή του σε Α.Ε., τα «ματωμένα πλεονάσματα», τα κόκκινα δάνεια, οι πλειστηριασμοί και το γενικό ξεπούλημα, μέσω του Υπερταμείου ιδιωτικοποιήσεων, είναι στην πρώτη της προτεραιότητα.**
- **Παραπέμπει στις καλές τις αναγκαίες προσλήψεις σε κύριους τομείς του Δημοσίου (Εκπαίδευση, Υγεία, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Ασφαλιστικά Ταμεία κ.λπ.) αδιαφορώντας για τις σοβαρότατες επιπτώσεις στους πολίτες από τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Οι προσλήψεις «ωφελομένων» του Ο.Α.Ε.Δ. και οι επισφαλείς εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με μισά δικαιώματα και μισούς μισθούς, με συνθήκες γαλέρας, ολόενα και θα αυξάνονται στο Δημόσιο, με σκοπό να μας υπενθυμίζουν την άρση της μονιμότητας και την εκ περιτροπής και κακοπληρωμένη εργασία.**

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα επιχειρήσει να ολοκληρώσει το σχέδιο καθιέρωσης της φτώχειας και της επισφάλειας σαν στρατηγικές μεταβλητές της ευελιξίας στην αγορά εργασίας προς όφελος της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων και ενάντια στα συμφέροντα της συντριπτικής λαϊκής πλειοψηφίας.

Η υπερίσχυση Οικονομικών ζωνών και των Επιχειρησιακών Συμβάσεων απέναντι στις Κλαδικές ανοίγει τον δρόμο για πλήρη ασυδοσία στις αμοιβές και στις εργασιακές σχέσεις, εξυπηρετώντας τον Σ.Ε.Β. και τους Εργοδότες.

Η ανεργία δεν θα αντιμετωπίζεται πλέον σαν δομικό φαινόμενο, αλλά σαν ατομικό πρόβλημα. Θα νομιμοποιήσει στο διηνεκές και θα αποδεχθεί, ως απλή διαχειρίστρια, τον κυρίαρχο πολιτικό ρόλο του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος και του χρέους, μηχανισμών που διαχρονικά χειραγωγούν και καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τις σχέσεις εξουσίας.

Την ίδια στιγμή που το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάλλεται πανταχόθεν για τον αντιδραστικό του χαρακτήρα και σείεται συθέμελα από την πίεση του αποπληθωρισμού, της αποεπένδυσης και των υποτυπωδών ρυθμών ανάπτυξης, σε συνδυασμό με το χρέος και τα σοβαρότατα προβλήματα του Ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, στον λαό μας πουλάνε το «κουτόχορτο» των επενδύσεων, που τάχα θα πλημμυρίσουν την Ελληνική Οικονομία.

Σε συνθήκες δομικής καπιταλιστικής κρίσης, που «σπάζει κόκκαλα» σχεδόν για μια δεκαετία, και με το χρέος θηλιά στον λαιμό της χώρας, ομιλούν χωρίς «αιδώ» για νέους ενάρετους οικονομικούς κύκλους, που έρχονται οσονούπω, και για νέο «success story... made in Greece».

Συνδικαλιστικό Κίνημα:

Ως συνδικαλιστικό κίνημα, με ειλικρινή και ουσιαστική αυτοκριτική δεν πρέπει και δεν πρόκειται να αναλωθούμε σε καινοφανείς θεωρίες, κοινότοπες διαπιστώσεις και κροκοδείλια δάκρυα για τη χαμένη του τιμή και αξιοπρέπεια.

Θέλουμε να είμαστε ξεκάθαροι: Τα ζητήματα του ταξικού του προσδιορισμού και της ενωτικής αγωνιστικής παρουσίας του και δράσης, είναι αλληλένδετα και αποτελούν μονόδρομο για εμάς.

Σε διαφορετική περίπτωση, μεγάλες μάζες εργαζομένων θα παραμένουν εγκλωβισμένες στη λογική της ανάθεσης και του

«τετραγωνισμού του κύκλου», με την ψευδαίσθηση της ομαλής, χωρίς σύγκρουση, επανόδου σε κάποια «κανονικότητα» που όμως αποτελεί φενάκη.

Ταυτόχρονα, θα συνεχίσουν να διαμορφώνουν και να συντηρούν πλειοψηφικούς συσχετισμούς αναπαράγοντας συνδικαλιστικές ηγεσίες, που νομοτελειακά θα αυτοπεριορίζονται όλο και περισσότερο στη λογική του συντεχνιασμού, του «καθωσπρεπισμού» και του κοινωνικού εταίρου.

Οι εργαζόμενοι, που «ανέθεσαν» τα αιτήματα και τους αγώνες τους σ' αυτό το πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα αυτοί που «ακούμπησαν» σε κυβερνητικές επιλογές, βλέπουν τα αποτελέσματα αυτής της ανάθεσης μπροστά τους.

Μεγάλες μάζες των εργαζομένων εγκλωβίστηκαν σ' αυτήν τη λογική με την ψευδαίσθηση της «ομαλής» και «χωρίς συγκρούσεις» επαναφοράς στην κανονικότητα, που αποδείχθηκε ουτοπία.

Σκοπός είναι η καθημερινή μάχη για την ανάδειξη και λύση ζωτικών προβλημάτων που βελτιώνουν τη θέση των εργαζομένων. Επιβάλλεται η ανάδειξη των αντιδραστικών, αντεργατικών πολιτικών επιλογών, που μπορούν να συσπειρώσουν και να σχηματίσουν καθοριστικές πλειοψηφίες ανοίγοντας νέους δρόμους αντίστασης και διεκδίκησης.

Η συνεργασία και η ενεργοποίηση της καταπιεσμένης πλειοψηφίας (άνεργοι κ.ο.κ) αλλά και η δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών με την πλειοψηφία των μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων και των αγροτών, που απομονώνει την κυρίαρχη τάξη και το καθεστώς από τα βασικά τους στηρίγματα, φαντάζει πιο αναγκαία από ποτέ.

Στόχος μας παραμένει η προοπτική της ανάληψης αποφασιστικού ρόλου του εργατικού κινήματος με όρους αντικαπιταλιστικής ανατροπής και ενάντια σε κάθε μορφή βαρβαρότητας. Η προοπτική, δηλαδή, μιας νικηφόρας δυναμικής που θα σφυρηλατεί τη θέληση και σαν αποτέλεσμα της πάλης θα οδηγήει στην ενσάρκωση μιας πολιτικής λύσης, που θα υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα.

Μια πολυεπίπεδη δημοκρατική επιλογή μεταξύ χειραφετημένων, ελεύθερων ανθρώπων η οποία θα προσδιορίσει σε μεγάλο βαθμό και τις μορφές πολιτικής έκφρασης. Ένα πλατύ λαϊκό κίνημα που, δυνάμει της ενεργούς μαζικής συμμετοχής, θα θέσει με αποφασιστικότητα όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα μέσα στα αντικειμενικά πλαίσια και στις ανάγκες της εποχής.

Σε διαφορετική περίπτωση, δίχως ουσιαστική προοπτική, τα

συνδικάτα θα ξεπεραστούν από την πραγματικότητα και μαζί θα οπισθοδρομήσει ολόκληρο το εργατικό κίνημα.

Φαινόμενα, όπως η αποκλιμάκωση των αγώνων θα θεωρούνται αυτονόητα, αφού πλέον όλα θα αρχίζουν και θα τελειώνουν με τον «συμβολικό χαρακτήρα» και το «μήνυμα δυσαρέσκειας και διαμαρτυρίας» προς κάθε κυβέρνηση.

Κάθε είδους απεργιακή κινητοποίηση, που σε συνδυασμό με τις αλλαγές στον συνδικαλιστικό Νόμο δύσκολα θα μπορεί να αποκτήσει «πιστοποιητικό νομιμότητας», θα εξελίσσεται σε μια τέτοια διαδικασία τελετουργικού χαρακτήρα.

- Η «**ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ**», όλα αυτά τα χρόνια της παρουσίας της, υπηρέτησε με τόλη και συνέπεια το παραπάνω πλαίσιο. Χωρίς κομματικό αλλά με σαφή πολιτικό προσδιορισμό, αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει τα γεγονότα και τις εξελίξεις, με κριτικό πνεύμα και οι αποφάσεις της λαμβάνονται με απόλυτο σεβασμό στις συλλογικές, δημοκρατικές διαδικασίες. Αποτέλεσε τον πιο καθοριστικό παράγοντα ανατροπής των παγιωμένων για δεκαετίες συσχετισμών μεταξύ των παρατάξεων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ, αφού παραμένει εδώ και καιρό «ακέφαλη» και δε στάθηκε δυνατό να συγκροτήσει Προεδρείο και ουσιαστικά να λειτουργήσει.
- Η «**ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ**», υπερασπιζόμενη την λογική του Αντιπροσωπευτικού Προεδρείου και χωρίς να αποδέχεται εκ προοιμίου τη συμμετοχή της σ' αυτό, συνέβαλλε με την υπεύθυνη στάση της, ώστε η Εκτελεστική Επιτροπή να συγκροτηθεί σε σώμα και να παράξει ουσιαστικά αποτελέσματα με την ομαλή λειτουργία της.

Δυστυχώς, όπως είναι γνωστό, η ευκαιρία αυτή όχι μόνο δεν αξιοποιήθηκε αλλά λοιδορήθηκε με ευθύνη συγκεκριμένων παρατάξεων, που δε θέλησαν να συμμετάσχουν και να δώσουν το στίγμα, παρά τις αντιθέσεις, μιας ενιαίας και αποτελεσματικής Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Παρόλα αυτά όμως, ακόμη και αν οι συσχετισμοί δεν ευνοούσαν, οδηγηθήκαμε σε τολμηρές αποφάσεις και πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση μιας νέας μη διαχειριστικής αντίληψης και βέβαια, στις περισσότερες απ' αυτές, ήταν η δική μας καθοριστική συμμετοχή που διαμόρφωσε τις απαραίτητες συγκλίσεις και πλειοψηφίες. Κανένας αγώνας, λόγου χάρη, κατά την διάρκεια της Απεργίας-Αποχής από τη «δήθεν» Αξιολόγηση και καμιά «κατάργηση στην πράξη» των συγκεκριμένων διατάξεων δε θα είχε πραγματοποιηθεί, χωρίς τη δική μας, αποφασιστική συμβολή και στήριξη.

Καμιά συζήτηση δεν θα άνοιγε γύρω από την τακτοποίηση π.χ. των παρατασσίουχων συμβασιούχων, αν δε θέταμε εμείς (ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ) το ζήτημα μαζί με άλλες Ομοσπονδίες, ανεξάρτητα αν η αρχική αποδοχή του αιτήμα-

τος εξελίχθηκε σε εμπαιγμό από την πλευρά της προηγούμενης κυβέρνησης.

- **Με την ίδια λοιπόν αποφασιστικότητα θα συνεχίσουμε τη διαδρομή μας.** Με τα λάθη και τις παραλείψεις μας, τις αστοχίες και τις αποτυχίες μας, αλλά ποτέ κρυπτόμενοι.
- **Απευθυνόμαστε και ζητάμε τη συμπράξη κάθε συναδέλφισσας και συναδέλφου, που πάνω απ' όλα διαφωνεί και αντι-στρατεύεται τη λογική του «κοπαδιού» και των «ποιμένων».**
- **Είμαστε εδώ προκειμένου να συμβάλλουμε στις... μικρές νίκες παρά να καταγράφουμε μεγάλες ήττες.**

Συνάδελφοι,

Η ιστορία και η ταξική πάλη σε συνδυασμό με την κοινωνική και ιδεολογική διαπάλη συνεχίζονται συντηρώντας και οξύνοντας ιστορικά αδιέξοδα και αντιφάσεις, θέτοντας ταυτόχρονα κρίσιμα θεμελιακά διλήμματα για τους λαούς και τις κοινωνίες. Με τις κυρίαρχες κοινωνικές και οικονομικές τάξεις, αποφασισμένες περισσότερο από ποτέ να αναμασούν παλαιούς πολιτικούς μύθους που φτάνουν μέχρι τον εθνικισμό και τον φασισμό, προσπαθούν λυσσασμένα να τραβήξουν προς τα πίσω τον τροχό της ιστορίας, προκειμένου να υπερασπιστούν τα συμφέροντα και να διατηρήσουν τα προνόμιά τους.

Ο αγώνας που έχουμε μπροστά μας είναι σκληρός και δύσκολος. Σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί γραμμική, μονοδιάστατη διαδικασία, χωρίς αποτυχίες, πιασχυρίσματα και διαψεύσεις συχνά οδυνηρές. Βγάζοντας όμως τα σωστά συμπεράσματα, ξεκινώντας από αρκετές λαβωμένες βασικές πολιτικές παραδοχές και επιλογές, οφείλουμε να συνεχίσουμε.

Αξιοποιώντας κάθε δυνατή ευκαιρία σε διαδρομές, που δεν είναι πλήρως καταγεγραμμένες σε κανένα χάρτη, χωρίς να διακινδυνεύουμε ή να απαξιώνουμε την κατάκτηση του σχετικού, τις μικρότερες ή μεγαλύτερες εργατικές-πολιτικές νίκες, στο όνομα του απόλυτου.

Μακριά από κάθε υπερβολή που φτάνει στον παραλογισμό, με το πρόσχημα της υπεράσπισης μιας «ιδέας», την οποία ουσιαστικά υπονομεύουμε καθιστώντας την πολιτικά ακίνδυνη και αναποτελεσματική.

Θα είναι ελέθριο λάθος να μη λογαριάζουμε ούτε τους υφιστάμενους αντικειμενικούς περιορισμούς, ούτε τις σημερινές διαθέσεις και επιδιώξεις της πλειοψηφίας των εργαζομένων, προκειμένου να ενεργοποιηθούν προς την κατεύθυνση ενός αποτελεσματικού και επίκαιρου διεκδικητικού πλαισίου, αντιτάσσοντας το ιδεολογικά «ορθόδοξο» ή το «ηθικό», που τελικά οδηγεί στην αποξένωση και στον εγκλωβισμό στη λογική των «θέσεων οπισθοφυλακής» των ΑΓΩΝΩΝ των εργαζομένων.

Μπορούμε όλοι μαζί να διεκδικήσουμε:

Α. Θεσμικά:

1. Κατάργηση του Νόμου (4808/2021) Χατζηδάκη.
2. Ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και όσων τις υπηρετούν.
3. Την κατάργηση του Υπερταμείου Ιδιωτικοποιήσεων και τον τερματισμό της εκποίησης της Δημόσιας, Δημοτικής και Εθνικής Περιουσίας.

4. Την αποτροπή κάθε ιδιωτικοποίησης Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων, καθώς και της εκχώρησης των Δημοσίων Κοινωνικών αγαθών σε ιδιώτες. Την κατάργηση όλων των εκχωρήσεων αρμοδιοτήτων και εργαλαβιών σε Ιδιώτες Μ.Κ.Ο. και Αναπτυξιακές Εταιρείες σε όλο το φάσμα του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.
5. Την άμεση κατάργηση της ελαστικής και εκ περιτροπής εργασίας, της μερικής απασχόλησης και της ενοικιαζόμενης εργασίας σε Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού πλήρους απασχόλησης για την κάλυψη

- όλων των παγίων και διαρκών αναγκών στις Δημόσιες Υπηρεσίες. Αποτροπή κάθε προσπάθειας απόλυσης εργαζομένων με οποιαδήποτε τρόπο. Ενιαία, μόνιμη και σταθερή εργασία σε όλο το Δημόσιο. Μονιμοποίηση κατηγοριών εργαζομένων που δουλεύουν με επαναλαμβανόμενες πολυετής συμβάσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην Υγεία, στην Εκπαίδευση και άλλες Δημόσιες Υπηρεσίες κομβικής σημασίας στην καθιέρωση του Κοινωνικού Κράτους που όλοι οραματιζόμαστε.
6. Την άμεση στήριξη των ανέργων. Καθολική εφαρμογή και αύξηση του επιδόματος ανεργίας.
 7. Την κατοχύρωση, την ενίσχυση και τη διεύρυνση των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Επαναφορά του δικαιώματος των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων και κατακτήσεων των εργαζομένων στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α.
 8. Την αυστηρή εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία. Πλήρης αναγνώριση του Εργατικού Ατυχήματος και της Επαγγελματικής Ασθένειας στο Δημόσιο και στους Ο.Τ.Α.
 9. Τη Δημόσια, δωρεάν, ποιοτική υγειονομική περίθαλψη για το σύνολο των εργαζομένων και της Ελληνικής κοινωνίας.
 10. Την κατάργηση όλων των αντεργατικών και αντιστασιακών Νόμων. Άμεση επαναφορά των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας. Διασφάλιση του Δημοσίου, καθολικού, αναδιανεμητικού χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης.
 11. Την αποτροπή της άλωσης του κράτους και των Δημοσίων Υπηρεσιών μέσω της νέας μνημονιακής υποχρέωσης για αποπολιτικοποίησή τους, την κατάργηση και συρρίκνωση βασικών υπηρεσιών και την εκχώρησή τους στα μεγάλα επιχειρηματικά-εργολαβικά συμφέροντα, που επιχειρούνται μέσω της κινητικότητας και της αξιολόγησης Δομών και Ανθρώπινου δυναμικού. Διεκδικούμε και οραματιζόμαστε μια σύγχρονη, Δημόσια Διοίκηση με λειτουργική αυτοτέλεια, Δομή και Οργάνωση, αξιοκρατία και απεξάρτηση από τους εκάστοτε μηχανισμούς εξουσίας. Αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιοκρατική στελέχωση, καμία κατάργηση οργανικών θέσεων.

Β. Οικονομικά:

1. Ουσιαστικές αυξήσεις σε Μισθούς και Συντάξεις. Σταδιακή αποκατάσταση των απωλειών στις αποδοχές των Δημοσίων Υπαλλήλων και επαναφορά τους στο ύψος πριν την εφαρμογή των μνημονίων. Άμεσες αυξήσεις στο ύψος του πληθωρισμού.
2. Ξεπάγωμα και Αποκατάσταση των Μισθολογικών κλιμακίων της διετίας 2016-2017 στην μισθολογική μας εξέλιξη.
3. Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.
4. Αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ. Δίκαιο, απλό, αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα υπέρ των λαϊκών στρωμάτων, κατάργηση των χαρατσιών και του ΕΝ.Φ.Ι.Α.
5. Καμία περικοπή του Επιδόματος Επικίνδυνης και Ανθυγιεινής Εργασίας και την επέκτασή του και σε άλλες κατηγορίες και ειδικότητες εργαζομένων.
6. Υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στην Επικουρική Σύμβαση και στο Εφάπαξ.
7. Ουσιαστικές ρυθμίσεις των δανείων των Δημοσίων Υπαλλήλων, που έχουν χορηγηθεί από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το πρώην Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με μηδενισμό των τοκογλυφικών επιτοκίων τα οποία φτάνουν ακόμα και το 6,2%. Ρυθμίσεις που θα μειώνουν τα επιτόκια και, κατά περίπτωση, θα «κουρεύουν», θα διαγράφουν ή θα ρυθμίζουν τον τρόπο αποπληρωμής τους με βάση το ύψος της σημερινής μισθοδοσίας των υπαλλήλων, λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή αξία των ακινήτων, αλλά και την ύπαρξη και άλλων δανείων για το ίδιο ακίνητο. Να σταματήσει ο παράνομος ανατοκισμός και να υπάρχει άμεση συμμόρφωση-ευθυγράμμιση με δικαστικές αποφάσεις.
8. Πάγωμα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Διαγραφές χρεών.
9. Διεκδίκηση της καθιέρωσης Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (Σ.Σ.Ε.).
10. Στήριξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ) με γενναία χρηματοδότηση.
11. Προσλήψεις Μόνιμου Προσωπικού.

Συνάδελφοι,

Δεν υπάρχουν πια ούτε αυταπάτες, ούτε ψευτοδιλήμματα. Κανέναν δεν ξεγελούν αυτά τα δήθεν φιλολαϊκά και «αναπτυξιακά» μέτρα που εξαγγέλλει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με «κουπόνια» ρεύματος, βενζίνης, «καλάθια νοικοκυράς» κ.λπ. για να κατευνάσει την αντίδραση της Κοινωνίας και των εργαζομένων.

Μόνο με αλήθεια και τόλμη θα μπορέσουμε κοινωνία και εργαζόμενοι να βρούμε το δρόμο μας.

Ως «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ» έτσι πορευθήκαμε και έτσι θα πορευτούμε. Θα συνεχίσουμε «στο ίδιο μονοπάτι»!!!

Σας θέλουμε όλους δίπλα μας!!! Μαζί να «περπατήσουμε», μαζί να αγωνιστούμε μαζί να διεκδικήσουμε!!!

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ-ΕΝΙΣΧΥΟΥΜΕ-ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ την «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ»

την **μόνη ανεξάρτητη, ακομμάτιστη, μη καθοδηγούμενη**
αλλά πολιτικοποιημένη συνδικαλιστική παράταξη